

במדינה

(המשך מעמוד 10)

רעש הפרסומת הישראלית איים לשבש תכניות אלה. מה גם שהסובייטים לא חלמו בשלב הנוכחי, אלא על תווה קטנה ושקטה בעניין הישראלי.

השגריר הפולני היה הראשון שהגיב. הוא הביע באוויר משרד-החוק את מורת רוחו על הפרסומת.

אחר-כך הגיבו הסובייטים. הם לא ביטלו את חילופי התומרות, אבל דחו אותם לחצי שנה, "מטעמים טכניים".

לכסוף בא, השבוע, ביקרו של אבן בפולין. שר-החוק הפולני לא קיבל אותו בנמל-התעופה, והעתונות הפולנית המודרכת הקדישה לו רק מקום מועט. הביקור אמנם השיג את מטרתו היסודית — פגישה רישית בין אבן וראפאצקי — אבל איבד חלק מן הערך שיכול היה להיות לו. המסקנה מילה בסלע, שתיקה בתרי.

יחסי חוץ

עורבים וזרדים

על רפי ניתן לומר, תוך תיקון אימרה שגורה: "אמור לי מי הם היידיים של יידידך, ואני לך מי אתה".

ידידו של דוד בן-גוריון, קונראד אדנואר, טס בחזרה לגרמניה. בנמל-התעופה של קלן נתקבל עליידי ידידו המקורבים ביותר. ראש מקבלי-פניו: האנס גלובקה, פרשן חוקי-נירנברג, שעמד ליד השגריר הישראלי אשר בן-גוריון.

באותו יום עצמו חזר ידידו של שמעון פרס, פראנץ יוזף שטראוס, לנמל-התעופה של פראנקפורט הסמוכה. הוא לא בא מ"ישראל, אלא מדרום-אפריקה. פיו היה מלא תשכחות לראש הממשלה האשטיטי של הארץ הדרומית, הנודיק פרוורד.

פתקה צבאית, לפי חישוב זה, רק תעורר אנדרלמוסיה ותשרת את האמריקאים.

אם כן — מדוע הוטמן המוקש? התשובה תלויה במבצ הפנימי בסוריה בלל, ובחזית הישראלית בפרס. בעת ההפכה האחרונה נשאר מספר חזית זה, הנגראל שאצר הדרווי, נאמן לאמין אל-האפז. הוא נעצר והודח, אחרי שכרבת כוחותיו הצטרף לו למישטר החדש של הנגראל ג'ידד.

ייתכן שהמוקש הוטמן בפקודת קצין ה' מתנגד עדיין לג'ידד, והמקרה כי התקרית תתפתח למלחמה שתמוטט את המישטר. ייתכן גם, כי המוקש הוטמן על-ידי חולייה של אנשי אל-פתח, בלי אישור ה' מספק הצבאי. כי למרות שסוריה היא ה' מדינה היחידה המאפשרת פעולה חופשית לאנשי אירגון זה, לוחצת עליה מוסקבה לאחרונה לרסן את פעילותו, וזאת, כדי להימנע מתקריות-גבול בלתי רצויות, אם לחץ זה השפיע על הסורים ביחסם אל-פתח, לא מן הנימנע כי אנשי טמנו את המוקש כדי להפר את נסיון הרגעת הגבול.

אבל כל האפשרויות האלה היו השבוע עדיין בגדר השערות. רק עובדה אחת היתה בטוחה: המוקש ליד אלמגור היה הזמנה למחול-שדים מסוכן. השאלה היתה: אם יגיב צה"ל בכוח — האם ישחק את מישחקו של מישהו אחר? ואם כן — של מי?

מדיניות

סייג לחוכמה

הרעיון היה טוב. הרבה יותר מפעולות קודמות רבות של משרד-החוק הישראלי. כדי לקדם את התקרבות מוסקבה-ירושלים,

עודד פילבסקי נואם באשקלון

"יעול כן — אבטלה לא!". ביטוח ממלכתי נגד אבטלה? הקימו ועדי עובדים? סימאית אלה היו חלק מן הקריאות שנושאי כשבת שעברה באשקלון. כ-1000 תושבים התרכזו ברחבה שבסוף רחוב העצמאות, כדי לשמוע את דבריהם של נציגי תנועת העולם הזה — כוח חדש. אפשר היה לראות ביניהם פועלים ממיפעל אילין המושבת — אף כי נאמר להם, שאם יוזה אחד מהם באסיפה זו לא יוכל לקבל עבודה במיפעל כלשהו של משרד הבטחון.

הנימה העיקרית של הנואמים — נעים גלעדי מאשקלון, עודד פילבסקי ואורי אבנרי — היתה: על הממשלה להבטיח מראש תעסוקה לפועלים המפוטרים, העברתם הסדירה מענף אחד למישנה, וביטוח ממלכתי נגד אבטלה. שכן לא ייתכן שהמעמסה הכבדה ביותר של ייעול המשק יפול על שכמו של הפועל, בצורת חוסר-עבודה וחרפת-רעב. לסכנה זו אחראית בראש וראשונה הממשלה, ואליה יש להפנות את הדרישות. בכאבק זה לא יוכלו הפועלים לסמוך על ההסתדרות שתנהיגם, ולכן עליהם לגבש הנהגה עצמאית משלהם, באמצעות ועדי-פעולה, שתאלץ את ההסתדרות למלא את חובותיה כלפי הפועלים. ועדי עובדים, המוכנים לפעולה ברוח זו, נתבקשו להתאחד ללא שיקולים מפלגתיים.

חקירת התנהגות המשטרה

כל מי שיכול למסור עדות על מיקרים של הכאת אזרחים בידי אנשי-משטרה, מתבקש לפנות לח"כ אורי אבנרי או לעו"ד אמנון זכרוני, בימים ג' או ד' בכנסת, ירושלים. עדויות אלה דרושות לשם העלאת הנושא בכנסת.

בבאר-שבע

ביום ד' 18 במאי, בשעה 8.30 בערב, תתקיים באולם בית העם בבאר-שבע אסיפה עם אורי אבנרי שידבר על לחם, עבודה ואלות המשטרה ויענה לשאלות הקהל.

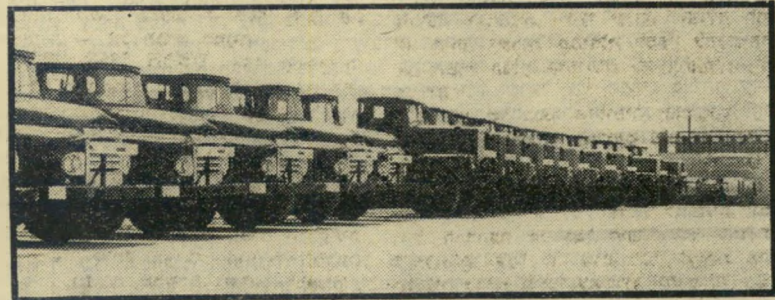
בתל-אביב

חטיבת הסטודנטים מומינה חברים ואוהדים לדיון שיתקיים ביום א', 22 במאי, ב-8.30 בערב, במשרדי העולם הזה (רחוב גליקסון 8), על פעולות הסטודנטים בהשתתפות מוכיר הסיעה בכנסת, עו"ד אמנון זכרוני.

חטיבת תל-אביב מומינה חברים ואוהדים לדיון על הנישא: שלום ישראל-ערב בהשתתפות עו"ד צבי גילאון הדיון ייערך ביום ב' 23 במאי, ב-8.30 בערב, במשרדי העולם הזה (גליקסון 8) תל-אביב.

דרושים מתנדבים

לעבודה סוציאלית ועבודה חינוכית ביישובי עולים ובשכונות המעוניינים להשתתף במי-צע נרחב. הם מתבקשים לפנות בכתיב (ת.ד. 136) או טלפוני (30134) תל-אביב, לארגון סמרי.

תוצרת "ליילנד" מחכה לקונים שערוריה כפולה ומכופלת

הכריז שטראוס: "ממשלתו של פרוורד הביאה תועלת רבה מאד לכוישים בארצה".

שערוריות

טיצאום או שחיתות?

משרד התחבורה — המוכר לציבור מ' פרשת השחיתות של זן ומעיסקת המוניות בתל-אביב — אחראי גם במישרין למהומות אשדוד ולפיטור 100 הפועלים מבית-החרו' שת לייילנד.

היה זה משרד התחבורה שעודד את לייילנד והבטיח להכרה האנגלית הרים וגבי' עות, כדי שתאות להקים את המיפעל ב' אשדוד. אותו משרד הרס ביד אחת את פעולת היד השניה, על-ידי מתן רישיונות יבוא למשאיות.

בארבע השנים בהן פועל לייילנד-אשדוד, הורכבו במיפעל כ-1200 משאיות בנות שמר' גה עד 22.5 טון. באותה תקופה עצמה נתן משרד התחבורה רישיונות יבוא לכ-1000 משאיות מסוגים שונים. לפחות 600 מהן היו מאותו סוגא' המיוצר בליילנד. בשנה האחרונה בלבד הובאו 350 משאיות. סוכני החברות וולו וסקאניה-וואביס בלבד הביאו ארצה 120 מכונות ב-1965.

משרד התחבורה חילק רישיונות אלה כא' שר באשדוד הלכו והצטברו משאיות ללא דורש. הרישיונות ניתנו למשאיות שהובאו על-ידי עולים חדשים, או שנשלחו כמתנות מחו"ל. מרבית העולים החדשים ומקבלי ה' מתנות התגלו כהסחאה לחברות מכובדות כמו טולל בונה, שהביאה כמה עשרות משאיות, קיבוצים שונים, ואפילו מחלקת ה' עבודות הציבוריות של הממשלה.

רשיון יבוא מספר 122, מחודש ינואר ה' אחרון, למשל, הירשה לקיבוץ הצרים לקבל במתנה משאית סקאניה-וואביס. רשיון מספר

כדאי להתקרב תחילה לפולין, כדי להתקרב לפולין, כדאי לחזור על ההכרה הישראלית בגבול המערבי של פולין, המשתרע לאורך שתי הנהרות אודר ונייסה, שעברו פעם באמצע השטח הגרמני.

המורת זה יקבל שר-החוק הפולני, אדם ראפאצקי, את שר-החוק אבא אבן לביקור. זה לא יהיה ביקור ממלכתי ורישמי, אלא יימצא לו תירוץ נאות ובלתי-מחייב. ה' תירוץ: כינוס סיגרתיו של שגרירי ישראל במזרח אירופה. השר הפולני יקבל את השר הישראלי כאילו לצורך ביקור-נימוסי. באיתה שעה, בערך, יתקיימו חילופי תומרות בין ברית-המועצות וישראל.

בסך הכל: מיבצע יפה, מתון, מדוד, שהיה צריך להחת תווה קטנה ורבת-משמעות. פיטפוף רישמי. זה היה מצליח, לולא היתה קיימת בישראל מחלה ממאירה: ה' פטפטנות הרישמית.

משרד ממשלתי ישראלי אינו יכול לשתוק. יש בו דוברים וסוכני יחסי-ציבור, ש' צריכים לדאוג כי שם השר שלהם יופיע פעמים רבות ככל האפשר בעתונים, וכי יכתרו לו כתרים של גאון. מה גם ש' האופוזיציה טוענת תמיד שהממשלה אינה עושה דבר.

לכן החלו כל שופרות הפרסומת להרעיש עולמות. חילופי התומרות הוגדרו כמהפכה מדינית, פעולה סובייטית נועזת לשיפור ה' יחסים עם ישראל. ביקורו של אבן בפולין הוגדר מראש כמסע-נצחון היסטורי, בו ית' קבל אבן על-ידי עמיתו הפולני בנמל-התעופה, ועוד ועוד.

"מטעמים טכניים". כל זה הרגינו את הסובייטים והפולנים. כי ברצונו זה עסוקה ברית-המועצות במיבצע חשוב מאד להחזרת קרנה במרחב — הן על-ידי חזירה לסוריה, בה צורפו הקומוניסטים לממשלה, הן על-ידי ביקורו הגדול של אלכסיי קוסיגין במצריים (ראה במרחב).